

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської філології

СИЛАБУС

нормативної навчальної дисципліни

ВСТУП ДО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА

Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035 Філологія
Освітньо-професійна програма	Мова і література (англійська). Переклад

Луцьк 2021

Силабус навчальної дисципліни «ВСТУП ДО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА» підготовки бакалаврів галузі знань 03 «Гуманітарні науки», спеціальності 035 «Філологія», за освітньо-професійною програмою «Мова і література (англійська). Переклад».

Розробник: Лесик І. В., кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології.

Силабус навчальної дисципліни затверджено на засіданні кафедри англійської філології, протокол № 1 від 30.08.2021 р.

Зміни до силабусу внесено на підставі рішення засідання науково-методичної комісії факультету іноземної філології, протокол № 7 від 02.02.2022 р.

Силабус перезатверджено на засіданні кафедри англійської філології, протокол № 10 від 04.02.2022 р.

Завідувач кафедри проф. Ущина В. А.

I. Опис навчальної дисципліни

Таблиця 1 (денна форма)

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Денна форма навчання	03 Гуманітарні науки 035 Філологія Мова і література (англійська). Переклад Бакалавр	Нормативна
Кількість годин / кредитів 120 год. / 4 кредити		Рік навчання 1
		Семестр 1-ий
		Лекції 20 год.
		Практичні (семінарські) 40 год.
		Консультації 8 год.
ІНДЗ: немає		Самостійна робота 52 год.
		Форма контролю: залік
Мова навчання		українська, англійська

Таблиця 1а (заочна форма)

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Заочна форма навчання	03 Гуманітарні науки 035 Філологія Мова і література (англійська). Переклад Бакалавр	Нормативна
Кількість годин / кредитів 120 год. / 4 кредити		Рік навчання 1
		Семестр 1-ий
		Лекції 10 год.
		Практичні (семінарські) 10 год.
		Консультації 16 год.
ІНДЗ: немає		Самостійна робота 84 год.
		Форма контролю: залік
Мова навчання		українська, англійська

II. Інформація про викладача

Прізвище, ім'я та по батькові	Лесик Ірина Валеріївна
Науковий ступінь	кандидат філологічних наук
Вчене звання	доцент
Посада	доцент кафедри англійської філології
Контактна інформація	моб. т. (095)5179852 ilesyk@vnu.edu.ua, ivlesyk71@gmail.com
Дні занять	http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi

	Очні консультації: в день проведення лекцій / семінарських занять (за попередньою домовленістю). Усі запитання можна надсилати на електронні скриньки, зазначені в силабусі.
--	--

III. Опис дисципліни

1. Анотація курсу.

Курс «Вступ до перекладознавства» покликаний ознайомити студентів з найважливішими поняттями та актуальною проблематикою науки про переклад, увести їх у коло перекладознавчої термінології, що використовуватиметься в усіх перекладознавчих курсах і безпосередньо в перекладацькій практиці впродовж усіх років навчання.

Основне змістове наповнення дисципліни становлять такі питання сучасного перекладознавства, як визначення та класифікація перекладу; проблема еквівалентності та її типології; проблема інформації та її типів, сутність міжмовних перекладацьких відповідників; перекладацькі трансформації різних рівнів; перекладацькі стратегії та тактики. В основу курсу покладено досягнення сучасної лінгвістичної думки щодо проблем мови й мислення, мовної картини світу, мови й культури.

Теоретичні питання та практичні завдання, що пропонуються у курсі, скеровані на підготовку студентів до самостійного розв'язання типових проблем, що виникають під час перекладу, формують засади професійної компетентності філологів-перекладачів.

2. Пререквізити.

Для опанування предметом «Вступ до перекладознавства» студентам необхідно мати належний рівень володіння українською мовою, мати базові знання засвоєні при вивченні шкільних предметів гуманітарного циклу, а також знань, які вони здобувають у процесі вивчення таких університетських дисциплін як «Англійської мова», «Вступ до мовознавства», «Інформаційні технології в лінгвістиці».

До **постреквізитів** належать «Теорія і практика перекладу», «Практичний курс письмового перекладу», «Практичний курс усного перекладу». Знання

та навички з цього курсу також можуть бути використані під час проходження навчальної та виробничої перекладацької практик, написання курсової роботи з перекладу.

3. Мета і завдання навчальної дисципліни.

Мета курсу полягає у створенні теоретичної бази, необхідної для успішного формування та подальшого розвитку практичних умінь і навичок перекладацької діяльності, в опануванні системою знань про закономірності процесу перекладу. **Основні завдання курсу:** ознайомити студентів з розділами сучасного перекладознавства; розкрити базові поняття загальної теорії перекладу; дати коротку характеристику особливостей перекладацької діяльності в різні історичні періоди й в наші дні; прослідкувати еволюцію принципів та прийомів перекладу; охарактеризувати процес перекладу та його закономірності; дати аналіз різних видів перекладацької діяльності.

Методи навчання. Під час викладання курсу поєднуються традиційні та інноваційні методи навчання з використанням засобів нових інформаційних та інтернет-технологій.

Традиційні методи охоплюють пояснювально-ілюстративний метод, спрямований на запам'ятовування і подальше відтворення готової, еталонної інформації. Викладач надає інформацію шляхом словесного пояснення, застосовуючи візуальні матеріали у формі мультимедійних презентацій.

Репродуктивний метод передбачає застосування вивченого матеріалу на основі зразка перекладу, діяльність студентів має алгоритмічний характер, тобто проводиться за інструкціями в аналогічних, схожих зі зразком ситуаціях.

Метод проблемного навчання при якому студенти стають співучасниками наукового пошуку, залучаються до вирішення проблемних завдань, навчаються висувати оригінальні шляхи їх вирішення, аналізувати отриману нову інформацію у світлі відомих перекладацьких теорій.

Серед традиційних інтерактивних методів, форм і прийомів, що найчастіше використовуються, аналіз перекладацьких ситуацій та помилок,

коментування, оцінка (або самооцінка) дій учасників; дискусії, дебати, полеміки, робота в малих групах.

До *інноваційних методів* належать метод кейсів – студентам запропоновано проаналізувати фрагменти оригінального тексту та його перекладу і проаналізувати рішення перекладача. Кожна група студентів у результаті обговорення пропонує свій варіант перекладу та обґрунтовує його з опорою на отримані знання з дисципліни.

Метод проєктів – підготовка повідомлення на запропоновану тему з його публічним пред'явленням.

Метод ділової гри – моделювання ситуації, наближеної до професійної діяльності перекладача.

Мозковий штурм – інтерактивний метод навчання, при якому група прагне знайти рішення конкретної перекладацької проблеми за допомогою акумулювання всіх ідей, спонтанно пропонованих студентами.

Дистанційні методи навчання передбачають використання сучасних веб технологій і мультимедійних засобів і впроваджено у формі відеоконференцій, онлайн дискусій, онлайн тестування, чат-спілкування з викладачем.

4. Результати навчання (компетентності).

Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування та розвиток у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

Інтегральна компетентність (ІК). Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 5. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 7. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 9. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 12. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

Фахові компетентності (ФК)

ФК 7. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту.

ФК 8. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

Програмні результати навчання:

ПРН 1. Вільно спілкуватися з професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною та іноземною мовами усно й письмово, використовувати їх для організації ефективної міжкультурної комунікації.

ПРН 2. Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та електронних баз, критично аналізувати та інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.

ПРН 3. Організувати процес навчання та самоосвіти.

ПРН 7. Розуміти основні проблеми філології та підходи до їх розв'язання із застосуванням доцільних методів та інноваційних підходів.

ПРН 11. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і письмових текстів різних жанрів і стилів державною та іноземними мовами.

ПРН 14. Використовувати мови, що вивчаються, в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних

завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.

ПРН 16. Знайти й розуміти основні поняття, теорії та концепції обраної філологічної спеціалізації, уміти застосовувати їх у професійній діяльності.

ПРН 21. Аналізувати текст оригіналу та послуговуватися відповідними перекладацькими стратегіями для забезпечення якості перекладу.

5. Структура навчальної дисципліни.

Таблиця 2 (денна форма)

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лекц.	Практ. (Семін.)	Сам. роб.	Конс.	Форма контролю / Бали
Змістовий модуль 1.						
Загальні теоретичні положення та історичні аспекти перекладознавства						
Тема 1. Теорія перекладу як наукова дисципліна. Розділи перекладознавства. Роль перекладу і перекладачів в сучасному світі.	15	2	4	6	1	ДС + ДБ / 5
Тема 2. Короткий огляд історії зарубіжного та вітчизняного перекладу.	17	4	4	6	1	ДС + ДБ + РМГ / 5
Тема 3. Переклад: проблема дефініції та типологія. Спільні та відмінні риси усного та письмового перекладу.	13	2	4	6	1	ДС + ДБ + РМГ / 5
Тема 4. Інформація як основа перекладу. Типологія інформації в перекладознавстві. Поняттєво-логічна, конотативна та прагматична інформація.	7,5	2	2	5	0,5	ДС + ДБ + РМГ / 5
Тема 5. Поняття еквівалентності та його співвідношення з поняттям адекватності. Типи еквівалентності.	7,5	2	2	5	0,5	ДС + ДБ + РМГ / 5

Разом за модулем 1	60	12	16	28	4	25
Змістовий модуль 2. Перекладацька діяльність: основні типи трансформацій при перекладі						
Тема 6. Перекладацькі трансформації на фонетичному та графічному рівнях. Транслітерація, транскрипція, фононографічна заміна за традицією.	15	2	6	8	1	ДС + Т + ІРС / 5
Тема 7. Граматичні трансформації при перекладі. Трансформації на словотвірному, морфологічному та синтаксичному рівнях.	28	4	10	8	2	ДС + Т + ІРС / 5
Тема 8. Лексико-семантичні трансформації при перекладі. Міжмовні лексичні відповідники.	17	2	8	8	1	ДС + Т + ІРС / 5
Разом за модулем 2	60	8	24	24	4	15
Загалом за поточний контроль						40
Види підсумкових робіт						Бал
Модульна контрольна робота						60
Всього годин / балів	120	20	40	52	8	100

*Форма контролю: ДС – дискусія, ДБ – дебати, Т – тести, ІРС – індивідуальна робота студента, РМГ – робота в малих групах, МКР – модульна контрольна робота.

Таблиця 2а (заочна форма)

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лекц.	Практ. (Семін.)	Сам. роб.	Конс.	Форма контролю / Бали
Змістовий модуль 1. Загальні теоретичні положення та історичні аспекти перекладознавства						
Тема 1. Теорія перекладу як наукова дисципліна. Розділи перекладознавства. Роль перекладу і перекладачів в сучасному світі.	16	2	2	8	2	ДС + ДБ / 5

Тема 2. Короткий огляд історії зарубіжного та вітчизняного перекладу.	17	-	-	16	2	ДС + ДБ / 5
Тема 3. Переклад: проблема дефініції та типологія. Спільні та відмінні риси усного та письмового перекладу.	16	2	2	8	2	ДС + ДБ + РМГ / 5
Тема 4. Інформація як основа перекладу. Типологія інформації в перекладознавстві. Поняттєво-логічна, конотативна та прагматична інформація.	9	1	1	8	1	ДС + ДБ + РМГ / 5
Тема 5. Поняття еквівалентності та його співвідношення з поняттям адекватності. Типи еквівалентності.	9	1	1	8	1	ДС + ДБ + РМГ / 5
Разом за модулем 1	68	6	6	48	8	25
Змістовий модуль 2.						
Перекладацька діяльність: основні типи трансформацій при перекладі						
Тема 6. Перекладацькі трансформації на фонетичному та графічному рівнях. Транслітерація, транскрипція, фононографічна заміна за традицією.	16	1	1	12	2	ДС + Т + ІРС / 5
Тема 7. Граматичні трансформації при перекладі. Трансформації на словотвірному, морфологічному та синтаксичному рівнях.	17	1	1	12	3	ДС + Т + ІРС / 5
Тема 8. Лексико-семантичні трансформації при перекладі. Міжмовні лексичні відповідники.	19	2	2	12	3	ДС + Т + ІРС / 5
Разом за модулем 2	52	4	4	36	8	15
Загалом за поточний контроль						40
Види підсумкових робіт						Бал
Модульна контрольна робота						60
Всього годин / балів	120	10	10	84	16	100

*Форма контролю: ДС – дискусія, ДБ – дебати, Т – тести, ІРС – індивідуальна робота студента, РМГ – робота в малих групах, МКР – модульна контрольна робота.

6. Завдання для самостійного опрацювання.

Таблиця 3

Тема	Кількість годин		Питання для самостійного опрацювання
	денна форма	заочна форма	
Тема 1. Теорія перекладу як наукова дисципліна. Розділи перекладознавства. Роль перекладу і перекладачів в сучасному світі.	6	8	Переклад як засіб збагачення національної мови, літератури та культури. Актуальні напрями сучасного перекладознавства. Класифікація словників та їх значення у роботі перекладача.
Тема 2. Короткий огляд історії зарубіжного та вітчизняного перекладу.	6	16	Особливості перекладацької діяльності в Європі та США в ХХ – на початку ХХІ ст. Представники української школи художнього перекладу
Тема 3. Переклад: проблема дефініції та типологія. Спільні та відмінні риси усного та письмового перекладу.	6	8	Специфіка праці тлумача і перекладача. Особливості науково-технічного, суспільно-політичного та художнього перекладу
Тема 4. Інформація як основа перекладу. Типологія інформації в перекладознавстві. Денотативна, конотативна та прагматична інформація.	5	8	Імпліцитна інформація та проблеми перекладу
Тема 5. Поняття еквівалентності та його співвідношення з поняттям адекватності. Типи еквівалентності.	5	8	Розгорнута модель рівнів еквівалентності В. Н. Комісарова Формальна та динамічна еквівалентність
Тема 6. Перекладацькі трансформації на фонетичному та графічному рівнях. Транслітерація, транскрипція, фононографічна заміна за традицією.	8	12	Транскодування та його види. Проблеми перекладу власних назв.
Тема 7. Граматичні трансформації при перекладі. Трансформації на словотвірному, морфологічному та синтаксичному рівнях.	8	12	Врахування розбіжностей граматичних моделей рідної та іноземної мов при перекладі. Синтаксичні труднощі перекладу.
Тема 8. Лексико-семантичні	8	12	Теорія закономірних відповідників.

трансформації при перекладі. Міжмовні лексичні відповідники.			
Разом:	52	84	

Враховуючи специфіку навчального курсу самостійна робота передбачає: підготовку до семінарських занять та самостійне опрацювання тем; виконання практичних завдань у позааудиторний час; виконання тестових завдань; систематизацію вивченого матеріалу для написання модульної контрольної роботи.

IV. Політика оцінювання

Політика викладача щодо студента. Вивчення курсу «Вступ до перекладознавства» потребує систематичного відвідування лекційних та практичних занять; своєчасне виконання завдань згідно з навчальним планом; ретельної підготовки до практичних занять; опрацювання рекомендованої основної та додаткової літератури. Студент, що з певних причин не відвідав лекцію, опрацьовує матеріал самостійно і зобов'язаний представити конспект пропущеної лекції. Якщо студент відсутній на практичному занятті з поважної причини (участь у конференції та конкурсах, академічна мобільність, лікарняний листок тощо), то залежно від виду діяльності, передбаченого навчальною програмою, студент проходить усне опитування на пропущену тематику або демонструє навички роботи, що їх передбачено відповідним видом діяльності згідно з графіком консультацій.

Політика щодо академічної доброчесності.

Згідно з кодексом академічної доброчесності ВНУ імені Лесі Українки (<https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/11/Kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>) відповіді студентів та виконання ними поставлених завдань повинні демонструвати ознаки самостійності, відсутність повторюваності та плагіату. При оцінюванні враховується оригінальність відповідей студентів, їх активна участь у наукових дискусіях,

неприпустимість списування та користування мобільними пристроями при написанні контрольної роботи.

Здобувачам освіти можуть бути зараховані результати навчання, отримані у **формальній, неформальній та/або інформальній освіті** (професійні (фахові) курси/тренінги, громадянська освіта, онлайн-освіта, стажування). Процес зарахування регулюється Положенням про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті ВНУ імені Лесі Українки і рішенням науково-методичної комісії факультету від 02.02.2022 року, протокол № 7.

Студенти, які є членами наукових проблемних груп, авторами статей і тез, доповідачами на наукових конференціях, переможцями та активними учасниками фахових студентських олімпіад, мають право протягом семестру за кожен виконаний вид діяльності одноразово отримати додаткові бали до відповідного ОК, якщо здійснена активність здобувачів відповідає профілю курсу. У цьому випадку студент інформує викладача про свої здобутки. Викладач має право самостійно визначити валідність, заявлених студентом отриманих результатів та приймає рішення щодо зарахування або незарахування таких балів:

- 3 бали – за результативну роботу у студентській проблемній групі (систематичне відвідування, обговорення), публікацію тез (підготовку матеріалів конференції) або виступ/и на конференції/ях без публікації/й, участь у I етапі Всеукраїнської студентської олімпіади;
- 5 балів – за публікацію статті/ей у збірнику студентських наукових праць, перемога у I етапі Всеукраїнської студентської олімпіади;
- 10 балів – за публікацію статті (статтей) у збірнику наукових праць, що входить до категорії Б, або призове місце на II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади;
- 15 балів – за перше місце на I етапі Всеукраїнської студентської олімпіади.

За умови представлення здобувачами освіти документів (сертифікатів, свідоцтв тощо), що засвідчують отримані результати та відповідають тематиці, обсягу та результатам навчання, які співпадають з ПРН ОК, здобувачі мають право одноразово отримати додаткові бали до семестрового оцінювання однієї дисципліни:

- 10 балів при представленні документа із зазначенням прізвища та імені здобувача, мінімальною тривалістю 3 тижні/обсягом один кредит (30 годин); або який складається мінімум з трьох модулів і завершується тестом/тестами із зазначенням набраних балів не нижче 80% правильних відповідей.
- 5 балів при представленні документа із зазначенням прізвища та імені здобувача, мінімальною тривалістю 3 тижні/обсягом один кредит (30 годин); складається мінімум з трьох модулів і завершується тестом/тестами із зазначенням набраних балів не менше набраних 60% правильних відповідей.
- 1 бал при представленні документа із зазначенням прізвища та імені здобувача, без складання тесту, тривалістю від 1 до 3 годин. Одному здобувачеві може бути зараховано не більше як три таких сертифікати, сумарною кількістю – три бали під час оцінювання однієї ОК.

Підтвердження подається здобувачем освіти викладачеві курсу не пізніше ніж за 10 днів до дати останнього заняття з дисципліни. При цьому студент у встановлені терміни подає заяву на ім'я проректора та долучає усі необхідні документи до розгляду. Матеріали розглядаються на засіданні Предметної комісії, створеної розпорядженням декана факультету відповідно до схвальної резолюції проректора з навчальної роботи та рекрутації з урахуванням Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті ВНУ імені Лесі Українки.

V. Підсумковий контроль

Сумарна кількість балів, яку студент отримує при засвоєнні змістових модулів за 100-бальною шкалою, визначає його підсумкову оцінку та складається з *поточного та модульного контролю*.

Поточне оцінювання, яке має на меті перевірку рівня знань студента, здійснюється викладачем протягом семестру на лекційних і семінарських заняттях у межах змістового модуля. Максимальна оцінка студента за поточне оцінювання становить 40 балів. Усі форми поточного контролю оцінюються за 5-бальною шкалою (1-5). У межах теми змістового модуля набрані бали додаються та обраховуються як середнє арифметичне.

Критерії поточного оцінювання знань студентів

за п'ятибальною системою

5	Студент демонструє компетентність комплексно та творчо вирішувати поставлені завдання; вільно та доцільно послуговується спеціальною термінологією; доречно ілюструє відповідь прикладами, залучаючи відомості із самостійно опрацьованої літератури; бере участь у дискусії при обговоренні питань на семінарських заняттях; успішно виконує контрольні тестові завдання; вміє практично застосовувати отримані знання з курсу.
4	Студент демонструє компетентність вирішувати поставлені завдання; правильно розкриває основний зміст матеріалу; використовує спеціальну термінологію; вміє працювати з додатковими джерелами; його відповіді, реферативні повідомлення не завжди повні, містять деякі неточності у викладі інформації, хоча помилки є несуттєвими; тестові завдання виконує добре; вміє практично застосовувати отримані знання з курсу.
3	Студент відтворює менше половини навчального матеріалу; є суттєві помилки у викладі інформації та висновках;

	спеціальною термінологією володіє погано; при виконанні тестових завдань робить помилки; здобувач застосовує знання на практиці частково.
2	Студент відтворює менше половини навчального матеріалу; є суттєві помилки у викладі інформації та висновках; спеціальною термінологією володіє погано; при виконанні тестових завдань робить багато помилок; здобувач не вміє застосовувати знання на практиці.
1	Студент не володіє навчальним матеріалом; є численні помилки у викладі інформації; спеціальною термінологією не володіє; при виконанні тестових завдань кількість правильних відповідей мінімальна; здобувач не вміє застосовувати знання на практиці.
0	Студент відсутній на занятті або взагалі не виконав практичні завдання.

Модульний контроль оцінюється максимально в 60 балів. Студенти пишуть тест (30 питань), кожна правильна відповідь оцінюється у 2 бали.

Якщо здобувач освіти за результатами поточного й модульного контролю отримав не менше 60 балів, то *підсумкову оцінку* можна виставляти без складання заліку за згодою сторін. Така оцінка виставляється у день проведення заліку за умови обов'язкової присутності студента. Якщо ж здобувач освіти за результатами поточного і модульного контролю отримав менше як 60 балів, або не згідний з підсумковою оцінкою, то він має право скласти усний залік, який відбувається у вигляді усного опитування (бесіди).

Студенти складають залік згідно з розкладом, затвердженим навчальним відділом університету. У разі відсутності студента на заліку, в заліковій відомості виставляється відмітка *не з'явився* й екзаменатор засвідчує це своїм підписом. Студенти, які не склали залік, повинні перескласти його. Перескладання заліку відбувається не більше двох разів: один раз –

викладачеві, другий раз – комісії, яка створюється деканатом факультету. Підсумковий контроль успішності студентів проводиться один раз на рік під час заліково-екзаменаційної сесії. Набрана кількість балів записується у залікову відомість та залікову книжку студента.

Приклад питань до заліку:

1. Практична необхідність та теоретичні передумови виникнення теоретичного перекладознавства.
2. Предмет лінгвістичного перекладознавства.
3. Методи та завдання лінгвістичного перекладознавства.
4. Перекладознавство як наука. Місце теорії перекладу серед інших дисциплін.
5. Історія перекладознавчої науки в Європі.
6. Становлення української перекладацької школи.
7. Визначення поняття «переклад» та етапи перекладацького процесу.
8. Специфіка усного і письмового перекладу.
9. Види усного перекладу: синхронний та послідовний.
10. Жанрово-стилістична класифікація перекладів.
11. Рівні та одиниці перекладу.
12. Типологія інформації в перекладознавстві.
13. Поняттєво-логічна інформація та її типи при перекладі.
14. Конотативна інформація та її типи при перекладі.
15. Прагматична інформація та її типи при перекладі.
16. Поняття та типи еквівалентності в перекладознавстві.
17. Еквівалентність і адекватність: подібність і розходження.
18. Трансформації як спосіб досягнення перекладацької еквівалентності.
19. Формальні трансформації на фонетичному та графічному рівні.
20. Трансформації на словотвірному рівні.
21. Лексико-семантичні трансформації.
22. Обов'язкові граматичні заміни при відсутності деяких морфологічних категорій у мові перекладу:

23. Трансформація складного речення у просте і навпаки. Заміна підрядності сурядністю письмового та сурядності підрядністю.

24. Проблеми перекладу власних назв.

VI. Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсової роботи (проекту), практики	для заліку
90 – 100	A	Відмінно	Зараховано
82 – 89	B	Добре	
75 – 81	C		
67 –74	D	Задовільно	
60 – 66	E		
1 – 59	Fx	Незадовільно	Незараховано (з можливістю повторного складання)

VII. Рекомендована література

Основний перелік:

1. Білоус О. М. Теорія і технологія перекладу : навч. посіб. Кіровоград, РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. 200 с.
2. Коптілов В. В. Теорія і практика перекладу: навч. посіб. Київ : Юніверс, 2003. 280 с.
3. Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Вінниця : Нова книга, 2008. 512 с.
4. Литвин І. М. Перекладознавство: навч. посіб. Черкаси : Видавництво Ю. А. Чабаненко, 2013. 288 с.
5. Мамрак А. В. Вступ до теорії перекладу: навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2009. 304 с.

6. Basic Translation : A Course of Lectures / Miram. G.et al.; ed. by N. Breshko. Kyiv : Elga, 2006. 248 p.

Додатковий перелік:

1. Виноградов В. С. Введение в переводоведение (общие и лексические вопросы). Москва : Издательство института общего среднего образования РАО, 2001. 224 с.
2. Карабан В. І. Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову : навч. посіб.-довідн. для студентів вищих навч. закладів освіти. Вінниця : Нова книга, 2003. 608 с.
3. Кияк Т. Р., Огуй О. Д., Науменко А. М. Теорія та практика перекладу (німецька мова). Вінниця : Нова книга, 2006. 592 с.
4. Комиссаров В. Н. Современное переводоведение. Москва : ЭТС, 2002. 424 с.
5. Комиссаров В. Н. Теория перевода (лингвистические аспекты): учеб. для ин-тов и фак. иностр. яз. Москва : Высшая школа, 1990. 253 с.
6. Ребрій О. В. Сучасні концепції творчості у перекладі : монографія. Харків : Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна, 2012. 376 с.
7. Рецкер Я. И. Теория перевода и переводческая практика. Москва : Р. Валент, 2004. 240 с.
8. Селіванова О. О. Світ свідомості в мові. Мир сознания в языке : монографічне видання. Черкаси : Ю. Чабаненко, 2012. 488 с.
9. Терехова С. І. Основи перекладознавства : навч. посіб. для студентів ВНЗ зі спеціальності “Переклад”. Вид. 2-ге, випр. і доповн. Київ : Вид. центр КНЛУ, 2014. 248 с.
10. Чередниченко О. І. Про мову і переклад. Київ : Либідь, 2007. 248 с.
11. Швейцер А. Д. Теория перевода: статус, проблемы, аспекты. изд. 3-е. Москва : ЛИБРОКОМ, 2012. 216 с.